

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۰۹/۲۰

نعمان دوست

مانبامی مجلس

(۱۹)

میلمه عجیبه حالت درلود؛ لکه له بېرې غوسی چې څوک خاندې. موبایل یې سترگو ته نیولی و. پر اوږه یې راته لاس کیښود او د سترې مښې لپاره یې پاڅیدو ته پریښودم. مخامخ راته پر فرش کیناست او بیا یې ویل، دا وگوره: عکس کې د چورلکو په څرخ کې غڼو غڼو خلکو ټالونه اچولي وو او داسې یې ځنگلې لکه دا چې د څرخ پر نه، بلکې د بېرې کوم بناخ وي.

حیران شوم؛ څو ځلې مې سترگو ته نږدې کړ؛ خو پر صحت یې باوري نشوم. ما ویل دا فوتو شاپ دی . بل عکس یې راښکاره کړ:

ټایرونو والا څوکیو کې غټ غټ کسان ناست دي او داسې یې یو بل سره جنگوي لکه پارکونو کې چې برقي موټرو ته شوخ ماشومان کیني.

بیا مې سترگو ته نږدې کړ: دا هم فوتوشاپ دی.

بل عکس یې راوښود: ځوان په ټایرونو والا څوکی کې ناست دی، د یوه بایسکل سپور د بایسکل یوه برخه یې نیولې او پر سرکه مست روان دي.

د پاڼو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکې په خیر و لولئ

سترگو ته می نږدې کړ: د جعل او تزوير زمانه ده. دا هم فوتو شاپ دی.

يو دم ميلمه غوسه شو: تل مو همداسې نيمگرتياو ته پلمې لټولې. يا د وېرې له کبله او يا د دلچسپې له کبله؛ نتيجه داشې چې نيمگرتياوې همداسې ادامه پيدا کړي او د خلکو د خندا شوو.

د موبايل ډاټا يې آن کړه، مسیج راغی. فقط ۱۰۰ ام بي پاتې و. ويل يې دا کريډيټ مي خاص مشکل ته ساتلي و؛ خو مجبور ترې تېر شم. وگوره، د فاتحينو وېديو گانې وگوره چې يقين دي راشي:

بس همدا عکسونه چې مي ليدلي وو، همدا حالتونه مي په وېديو کې هم وليدل. غلې شوم. ما ويل دا د دېمنن تبليغات دي، يو څوک چې د نړۍ ۵۰ پرمختللي هېوادونه مات کړي، څنگه دومره ساده کيدلای شي؟

ميلمه پيالې ته لاس کړ، ژر يې له مخې لرې شوم. ما ويل سړی غوسه دی، هسې نه په خپله حجره کې می په دې ټنډه وولي او بيا د پانسمان لپاره پيسې هم نه وي. خو د خدای شکر و، هغه ترې دوه درې گوتونه وکړل او بيا يې ويل: و ساده گله! دې ځايونو ته عام خلک نشي تللي. دا وسلې نه گوري، دا صحنه نه گوري، دا لباسونه يې نه گوري چې ستا به کله سترگې پرانيستل کيږي؟

غلې وم. رښتيا خبره وي، ملامت وم. ځکه د ميلمه هر ثبوت مي رد کړی و. د توجيهاټو په فکر کې شوم. له ژور فکر وروسته مي ذهن ياري وکړه. ميلمه ته مي ويل:

هغه انگرېزي کيسه دې لوستي؟

— کومه يوه؟ او بل زه په انگرېزي څه پوهيږم او څومره چې تا پيژنم والله که ستا هم له (واول حروفو) اخوا، نور څه زده وي.

— ههههههه. رښتيا وايي. اوس رانه هيره ده، چې ژباړه مي ورته لوستي وه او که اصلي کيسه؛ خو مفهوم يې اوس هم راته ياد دی.

— ښه، دا خبرې پرېږده، اصلي کيسه کوه.

— چې داسې ده نو غور شه:

يو سړي له خپل نوي زلمي شوي ځوی سره په ريل گاډي کې سفر کاوه. خواته يې يو بل ځوان له خپلې معشوقې سره داسې جوخت ناست و، لکه د ژوندي پاتې کيدو لپاره چې له هغې چارج اخلي. دواړه لگيا ول او عاشقانه مجلس يې شروع کړی و.

هغه هلک يو دم گوته ونيوله (د لاس اشاره) او له پلاره يې وپوښتل: پلاره! دا څه شی دي؟ پلار يې ورته په خوشالی وويل: سمندر. يو دم هلک په توپونو شو. سمندر، سمندر... هغه سمندر همدا و؟

له لږ سفر وروسته يې بيا گوته ونيوله: پلاره! دا څه دي؟ پلار يې په مينه وويل: دا ځنگل دی. هلک بيا څوکي کې توپونه ووهل او له خوشالی يې چيغې کړي: ځنگل، ځنگل!

لږ وروسته يې بره لاس ونيوه او له پلاره يې پوښتنه وکړه: دا څه دي؟

هغه ورته وويل: دا وريځي دي، هلک بيا په توپونو شي، ها، وريځي، وريځي... د باران غولانځي

ځوان چې له خپلې معشوقې سره د دې هلک هر مسخره حرکت نور پکو کړی و، د هلک پلار ته يې مخ وړ واړو:

بابا! دا مو څه ريشخند شروع کړی، ارام کينئ او مور هم ارام ته پرېږدئ. شرم دی. دا خو دومره ماشوم هم نه دی چې هر څه وويني او توپونه شروع کړي او ته لا ورته خوشاله يې.

د سړي سترگو کې اوبښکي راوخوتيدې. د نيکتايي په څوکه يې وچې کړې او بيا يې خپل ځوی پر سر ښکل کړ او غير کې يې ټينگ کړ. ځوان ته يې وويل:

ته رینتیا وايي؛ خو ځوانه! کیسه دا ده چې ځوی مې په ډیر ماشومتوب کې روند شوی و. د دې هر څه یې یوازې نومونه اوریدلي و. ایله اوس مې د عملیات وس پیدا کړ. بستر مې کړ، سترگې یې عملیات شوي او نن ترې ډاکټرانو پټی لري کړي.

له دې سره ځوان شرمنده شو او خپلو نیوکو ته ځوریده.

د کیسې په پای کې د میلمه هم سترگې سرې شوي وې. ورو مې ورته ویل: اوس پوه شوي؟

میلمه، په پټه خوله د تایید سر وخواوه. شیبه دواړه غلي وو. میلمه ویل:

گوره، منم چې دوی په غرونو کې لوی شوي. دا هرڅه چې کوي، ورته نوي ښکاري. دا د محرومیت نښې دي. که جگړې نه وای، که خلک دومره محروم نه وای پاتې شوي، اوس به یې په لویو لویو ږیرو د ماشومانو پېښې نه کولې. خو خبره دا ده چې ټوله دنیا راگوري. شریر گاونډیان راگوري. سبا به هالیووډ او بالیووډ په دې هم فلم جوړ کړی وي او زموږ راتلونکي نسل به له غوسې تور او شین کيږي او دا به د پښتنو توهین گڼي.

میلمه خبره پسي وغځوله: خیر دی، که مشران یې نه متوجه کوي نو دوی دې مهرباني وکړي، پښتو خبرې خو دې نه کوي! ما ویل دا اوس تاته څه د علومو اکاډمۍ د څیړنیز مرکز غړي ښکاري چې په گڼو ژبو به پوهیږي.

میلمه موسک شو: هغه د چارلي چاپلین سریال دې کتلی، هماغه شان دې فقط د خپلي خوبښې حرکتونه کوي او له خولې دې غرونه، نه کاري. یا دې حد اقل ویدیو ترې نه کوي. ښه، دوی د دغه شان ویدیوگانو په جوړولو خپلو خلکو او پردیو ته څه پیغام رسول غواړي؟

ما ویل: پریرده دا فلسفې، چای دې واخله چې سور شو.

له میلمه پیاله چپه شوه او بیا غلی شو، ما ویل: ته هم لکه چارلي چاپلین، اوس خبرې نکوي، پیاله دې ولی چپه کړه؟ سړی په خندا شو او له حجرې ووت.

نوبت:

له ښاغلي **Imran Saqeb** انډی مننه چې د ماښامي مجلس لپاره یې په هنرمندو گوتو دا لوگو ډیزاین کړه.